Interpunkcje

Kropka mówi:
– Drogi Panie. To ja właśnie kończę zdanie.

A przecinek wtem dopowie:
– Jestem tak jak tu, po słowie.

Średnik zaczął więc spod byka:
– Niech no każdy lepiej zmyka;
nie ma życia bez średnika;
tak wiernego powiernika.

Więc dwukropek zmarszczy czoło:
– Komuś chyba zbyt wesoło?
Chcesz wymieniać? No to pisz:
dwie kropeczki: liter zgliszcz…

Myślnik wzruszy ramionami:
– Wiecie co? Powiedzcie sami,
czy w ogóle trzeba kropek?!

(Tu postawię wielokropek…)

Autor: ***Karol Juchniewicz***